शोकसागरमाप्लुतां तत्रमग्नां ॥ ताभिः राक्षसीभिः सपहां क्रूरग्रहाविष्टां ॥ २४ ॥ अकुसुमलतासादृश्यमाभरणत्यागात् ॥ वपुषा स्वरूपीयसहजसौंदर्येण ॥ कार कदीपकमात्रालंकारःसमुच्चयस्य ॥ २५ ॥ २६ ॥ भर्तृतेजसा भर्तृपराक्रमानुसंधानेनादीनहृदयां ॥ २७ ॥ २८ ॥ दुःखस्य दुःखसागरस्य अत्राधेयेनाधारनि गरणं ॥ २९ ॥ क्षामां कृशां ॥ विनाभरणशोभिनीं ॥ आभरणानुग्रहमनपेक्ष्यैव सौंदर्येण शोभमानां ॥ ३० ॥ राघवंनमश्चक्रेइति ॥ भगवतोराघवस्यानुग्रहादेवेयं म

अशोकवनिकामध्येशोकसागरमाप्लुतां॥ताभिःपरिवृतांतत्रसग्रहामिवरोहिणीं॥ २४॥ ददर्शहनुमांस्तत्रलतामकुसुमामिव॥सा मलेनचदिग्धांगीवपुषाचाप्यलंकृता॥ मृणालीपंकदिग्धेवविभातिचनभातिच॥२५॥मलिनेनतुवस्त्रेणपरिक्लिष्टेनभामिनीं॥संवृतां मृगशावाक्षींददर्शहनुमान्कपिः॥२६॥तांदेवींदीनवदनामदीनांभर्तृतेजसा॥रक्षितांस्वेनशीलेनसीतामसितलोचनां॥२७॥तांदृष्ट्वा हनुमान्सीतांमृगशावनिभेक्षणां ॥ मृगकन्यामिवत्रस्तांवीक्षमाणांसमंततः॥२८॥दहंतीमिवनिश्वासैर्वृक्षान्पल्लवधारिणः॥संघात मिवशोकानांदुःखस्योर्मिमिवोत्थितां॥२९॥तांक्षामांसुविभक्तांगींविनाभरणशोभिनीं ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेमारुतिःप्रेक्ष्यमैथिलीं॥ ॥३०॥हर्षजानिचसोश्रूणितांदृष्ट्वामदिरेक्षणां॥ मुमोचहनुमांस्तत्रनमश्चक्रेचराघवं॥ ३१॥ नमस्कृत्वाथरामायलक्ष्मणायचवी र्यवान्॥सीतादर्शनसंहृष्टोहनुमान्संवृतोभवत्॥ ३२॥इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मी० आ० सुंदरकांडेसप्तदशःसर्गः॥१७॥७॥ तथाविप्रेक्षमाणस्यवनंपुष्पितपादपं॥विचिन्वतश्चैवेदेहींकिंचिच्छेषानिशाभवत्॥१॥

यादृष्टेति पुनःपुनः स्मृत्वा नमस्कारः॥३१॥ संवृतोभव त् ॥ राक्षसीनां दर्शनपरिहाराय सूक्ष्मरूपमवलंब्य वृक्षमूलसमीपशाखासु निलीनोभवत् ॥ ३२ ॥ अरोगमानः इतिरामाभि० वा०सुं० सप्तदशःसर्गः ॥१७॥ ॥७॥ तथेति ॥ किंचिच्छेषा अपरयाममात्रशेषा ॥ विचिन्वतस्तस्याः स्पष्टदर्शनाय राक्षसीनिद्रारूपमवसरमन्वेषयतः ॥ १